

Dàn ý tả người bố thân yêu của em (Dàn ý + 24 mẫu)

Dàn ý tả người bố của em

I. Mở bài

Giới thiệu bố của em:

Gia đình em có bốn người là bố, mẹ, anh của em và em. Nhà em ai cũng yêu thương nhau và chăm sóc lẫn nhau. Bố mẹ em luôn cố gắng nỗ lực làm việc để nuôi chúng em ăn học nên người. Chính vì thế mà em rất yêu thương bố mẹ em. Nhưng người mà em yêu thương nhất trong gia đình là bố - người dù rất yêu thương em nhưng không bao giờ ba nói ra. Bố luôn làm tất cả mọi chuyện để chúng em được vui vẻ và no ấm.

II. Thân bài

1. Tả ngoại hình bố của em

- Bố em năm nay đã năm mươi tuổi.
- Bố em có dáng người cao, gầy.
- Bố thường mặc những bộ đồ giản dị như áo thun và quần tây, bố thích mặc những đồ đơn giản và thoải mái.
- Khuôn mặt bố rất góc cạnh, trông rất ốm.
- Mái tóc bố có vài sợi bạc.
- Đôi mắt của bố mỗi khi nhìn em rất hiền từ.
- Vàng trán bố rất cao.
- Mũi cao và thẳng.

2. Tả tính tình của bố

- Bố rất yêu thương cả nhà.
- Bố rất hiền nhưng đôi khi cũng rất nghiêm khắc.
- Bố đối xử với mọi người rất thân thiện và hiền hòa.
- Bố luôn giúp đỡ mọi người trong bất kì công việc gì.
- Điều em yêu nhất ở ba là ba luôn yêu thương mọi người.

3. Tả hoạt động của bố

- Ở nhà bố rất thích trồng cây và chăm sóc cây.
- Công việc chính của bố là làm công nhân ở nhà máy.
- Bố đã chịu nhiều cực khổ để chúng em được như ngày hôm nay.

III. Kết bài

Nêu cảm nghĩ của em về bố:

- Em yêu bố như thế nào?
- Em hứa với bố sẽ trở thành người như thế nào để không phụ tình yêu thương của ba.

Tả người bố của em - Mẫu 1

“Công cha như núi Thái Sơn” - câu ca dao ấy vẫn luôn đúng cho tới tận ngày nay. Nếu như mẹ cho em một bàn tay dịu dàng, một tình yêu thương ngọt ngào thì cha lại như một sự nâng đỡ em trong cuộc đời và cho em một tình yêu đong đầy nhưng cũng đầy nghiêm khắc. Đối với em cha không chỉ là một người trụ cột của gia đình, không chỉ là một người cha mà còn là một anh hùng, một tấm gương đạo đức để em học tập và noi theo.

Cha em không cao lắm chỉ có một mét sáu bảy nhưng thân hình lại khá đầy đặn. Tuy vậy cha lại rất nhanh nhẹn trong công việc. Cha còn có cả một khuôn mặt chữ điền vuông vắn có phúc, em biết điều đó vì được nghe rất nhiều người khen cha và

thật tự hào về cha của mình. Cha có nước da trắng mà khiến nhiều người phụ nữ cũng phải ghen tị vì nước ấy. Những buổi đi làm đồng về cùng nhau rửa chân tay lấm bùn trên con mương nhỏ ai cũng phải trầm trồ vì làn da ấy.

Mắt cha em to tròn và thì thật lấp lánh hiền từ như những ngôi sao ngoài trời đêm. Đôi môi đẹp lắm và cả ướt nước, nhìn ban đêm những hàm răng đều tăm tắp như hạt ngô càng làm cho vẻ hiền từ của cha trở nên đẹp lạ thường. Mà đặc biệt mỗi khi cha cười em thấy hạnh phúc biết bao, đó là một nụ cười rạng rỡ, một nụ cười hiền lành chất phác của một người nông dân. Đặc biệt hơn nữa là đôi bàn tay cha, đôi bàn tay ngày ngày chăm lo em, đôi tay vuốt má, đôi tay ẵm em và cả đôi tay tròn roi đau đớn nữa. Bàn tay cha không mềm mại như bàn tay của nhiều người khác bởi quê hương nghề chính là đồng ruộng vì vậy mà đôi bàn tay của cha chai đi vì cày bừa, chai đi vì mưa nắng ngoài ruộng. Thế nhưng đôi bàn tay vẫn tràn đầy yêu thương khi vỗ về những đứa con nhỏ, vẫn xoa đầu hay vuốt má chúng đầy ngọt ngào. Và cũng chính vì thế em hiểu được phần nào những nỗi vất vả mà cha đã phải chịu vì em. Không những thế bàn tay chai, khô cằn, ngẩn ngà. Bàn đó lại em có thể viết rất đẹp và làm ra những đồ vật thật đẹp mắt trong nháy mắt tay ấy còn làm nên những ngôi nhà đẹp đẽ, nhìn những viên gạch đỏ lừ được xếp thành hàng bên cạnh những hàng vữa thật sự thích mắt.

Và giờ đây khi em đã khi thời gian và những nhọc nhằn mà cha đã trải qua đã khắc tạc trên khuôn mặt mái tóc cha em. Mới ngày nào mà mái tóc đã ngả sang màu khói. Đó không hẳn là trắng cũng không hẳn đã là đen, đó là một màu tóc của sương sớm, là màu tóc của những ánh nắng gắt gỏng trên cánh đồng ban trưa và là màu

của cơn mưa rào nọ. tất cả những nhọc nhằn sóng gió củdcủa cuộc đời cũng như những vất vả khi chăm sóc những đứa con trưởng thành như hằn in trên những vết nhăn trên mắt cha. Mỗi lần cha cười những vết nhăn ấy lại lộ ra rõ hơn hay cũng có khi em nhận bắt gặp những nếp nhăn ấy nhưng không phải cười mà là cha đang suy nghĩ về điều gì đó. Dẫu thời gian có mang tuổi thanh xuân của cha đi nhưng cho đến bây giờ cha vẫn luôn là người bảo vệ em khỏi những nguy hiểm của cuộc sống, cha vẫn là điểm tựa vững chắc và bàn tay nâng đỡ khi em vấp ngã.

Em rất yêu mến cha của em nếu có một điều ước em luôn mong sức khỏe đến cho cha để cha sống với em mãi mãi. Nếu như mẹ giống như một thiên thần một bà tiên trong mắt em thì cha lại giống như một vị anh hùng, một ông tiên hiền lành không chỉ mang đến những phép màu cho cuộc đời em mà mang đến cả một tình phụ tử thiêng liêng đầy che chở.

Tả người bố của em - Mẫu 2

Gia đình em có bốn người: mẹ, bố, anh hai và em. Mẹ em lúc nào cũng dễ tính và hay nuông chiều con cái, còn bố em thì ngược lại, rất nghiêm túc. Thế nhưng em vẫn kính yêu bố em vô cùng.

Nhìn bố, ít ai nghĩ rằng ba đang ở vào độ tuổi bốn mươi lăm. Vì tóc bố vẫn còn đen, chỉ có vài sợi tóc trắng. Người bố hơi cao, không mập lắm, nên có vẻ khỏe khoắn. Sở dĩ được như vậy là do bố em năng tập thể dục vào mỗi buổi sáng. Nghe bà nội em kể rằng, thuở nhỏ bố em rất thích chơi thể thao; bóng chuyền, bóng bàn môn nào bố cũng giỏi. Gương mặt bố hao hao hình chữ điền, trông đầy nét cương nghị.

Hàng ngày, sau giờ làm việc ở cơ quan về, bố em còn cuốc đất vun gốc cho mấy cây trồng xung quanh nhà. Cho nên, tuy vườn không phải là rộng lắm nhưng có nhiều thứ hoa quả. Cây nào cây nấy thẳng lối ngay hàng, đẹp chẳng khác chi một công viên nho nhỏ.

Đêm đêm, bố em hay thức tới khuya để làm thêm một số công việc tăng thu nhập cho gia đình. Em biết rõ điều đó lắm. Vì chúng em mà bố em phải chịu nhiều vất vả. Nhưng bố nào có quản khó nhọc gì đâu. Bố thường nói với mẹ em rằng, dù cực khổ

mấy cũng chịu được, miễn là nhìn thấy chúng em ngoan ngoãn, siêng năng học hành là ba đã vui rồi. Bây giờ em mới hiểu câu “Công cha như núi Thái Sơn” thật là cao cả biết dường nào.

Những lúc rảnh rỗi, bố em thường dắt chúng em đi dạo quanh làng. Vừa đi, bố vừa kể chuyện hay giảng giải những điều thắc mắc chúng em thường gặp. À, mà sao cái gì bố cũng biết, biết nhiều thứ lắm. Anh Hai và em cứ nhờ bố giảng cho bài văn, hướng dẫn cho bài toán. Bố đúng là ông thầy thứ hai, ở nhà.

Em rất kính yêu bố em. Nhờ có bố mà cả gia đình sống trong cảnh ấm no, hạnh phúc. Cho nên, lúc nào, em cũng cố gắng học thật giỏi để ba em được vui lòng.

Tả người bố của em - Mẫu 3

Trong gia đình tôi, bố là người yêu thương tôi nhất. Bố luôn luôn lắng nghe mọi người nói và đặc biệt là tôi.

Bố có một thân hình to, cao, khỏe mạnh. Bố rất khỏe và luôn giúp đỡ mọi người trong gia đình. Bố có một đôi tay nổi cơ bắp, bàn tay bố có nhiều vết chai cứng như đá vì phải làm việc nhiều. Mặt bố tròn, mũi cao, mồm rộng, dễ râu và bố có đôi mắt màu nâu tuyệt đẹp.

Hôm nào tôi đi học, bố và mẹ cũng ra tiễn tôi. Bố dặn dò tôi rất kỹ, nào là “đi học hôm nay phải...”, rồi thì “phải nghe lời cô giáo...”, nhưng câu cuối cùng vẫn là “con đi đường cẩn thận nhé”. Khi đi học về, đang dắt xe vào nhà thì tiếng nói của bố từ trong nhà vọng ra “Con đã về rồi à?”. Nhưng bố cũng rất nghiêm khắc, những hôm nào tôi mắc khuyết điểm, hay bị điểm kém thì bố lại bắt tôi làm bản kiểm điểm. Tuy vậy, nhưng tôi vẫn yêu bố.

Bố tôi! Một người trụ cột trong gia đình. Đối với tôi, bố cho việc lớn thành việc nhỏ, việc nhỏ thì cho qua. Bố tôi là một tấm gương sáng cho gia đình. Tục ngữ có câu “con không cha như nhà không có nóc” quả đúng là như vậy. Bố con như người cha trong câu tục ngữ ấy, là một con người mẫu mực, một trụ cột không thể thiếu trong gia đình tôi. Là một người siêng năng, kiên trì, thông minh khác hẳn những người

khác và đã có ý định làm gì thì phải làm cho bằng được nên bố được rất nhiều người kính trọng.

Tôi rất tự hào khi là con trai của bố, con sẽ luôn ghi nhớ những điều bố dạy bảo và sẽ cố gắng học thật giỏi để không phụ công ơn của bố.

Tả người bố của em - Mẫu 4

Người em yêu quý nhất trong gia đình chính là ba. Không yêu thương em giống như mẹ, ba dành cho em một tình yêu thật đặc biệt.

Ba em làm việc ở nhà in của tòa soạn báo. Công việc vất vả là vậy nhưng ba vẫn luôn quan tâm đến gia đình. Ánh mắt hiền từ luôn dõi theo em đang chuẩn bị ăn uống, thay đồ đi học. Mỗi buổi sáng, ba thường ngồi đọc báo. Ba đọc đến những tin hỏa hoạn, động đất hay những tệ nạn xã hội, những tai nạn giao thông, liền đọc to lên cho cả nhà cùng nghe. Giọng ba thẳng thốt, không còn trầm ấm như thường ngày mà lộ ra vẻ lo lắng, bất an. Lúc ấy, ba ngồi dựa vào thành ghế và thở dài. Cái dáng dong dỏng, cao cao ấy trong màu áo xanh công nhân chưa kịp thay làm em thấy chạnh lòng. Khi đọc những chuyện lạ bốn phương, những truyện cười, giọng ba cười khanh khách. Những lúc ấy, em liền chạy đến xem ké tờ báo, ba vuốt đầu em và kể cho em nghe. Hai cha con cười sảng khoái, giúp em tỉnh táo hẳn cơn buồn ngủ, để bắt đầu cho một ngày học mới. Ba hỏi em có muốn đọc báo Nhi Đồng không, ba mua. Ba khuyên em nên thường xuyên đọc báo để nắm bắt được nhiều thông tin trong cuộc sống và rèn cách viết văn. Chính vì vậy mà khả năng viết văn của em ngày một tiến bộ. Những bài tập làm văn trên lớp của em luôn đạt được những điểm cao.

Ba đã giúp em trở thành một đứa trẻ yêu thích việc đọc. Em cảm thấy vô cùng tự hào về điều đó. Cũng như vô cùng tự hào về người ba của mình.

Tả người bố của em - Mẫu 5

Công cha như núi thái sơn

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra

Một lòng thờ mẹ kính cha

Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con

Khi đọc bài ca dao này, tôi đã thấm thía được tình cảm của cha mẹ dành cho những đứa con của mình. Đối với riêng tôi, trong gia đình, bố chính là người tuyệt vời nhất.

Bố tôi năm nay ngoài năm mươi tuổi. Là người chăm chỉ tập thể thao và chăm chỉ làm việc nên nhìn bố cường tráng lắm. Dáng người bố tôi dong dong, nước da bánh mật nên trông thật khỏe mạnh. Trán bố tôi cao vuông. Vàng trán ấy bao đêm thao thức suy tư để tìm ra những cách giải quyết hay nhất cho gia đình và công việc của bố.

Tôi yêu nhất là đôi mắt bố. Dưới hàng lông mày rậm, đôi mắt to, sáng ánh lên vẻ nghiêm nghị. Bố luôn nhìn thẳng mỗi khi tiếp xúc với mọi người. Tôi luôn cảm nhận sự ấm áp niềm yêu thương vô tận trong đôi mắt ấy. Mái tóc của bố tôi đã pha sương. Những lúc rảnh rỗi, tôi thường nhổ tóc sâu cho bố. Những sợi tóc ngắn và hơi cứng mỗi khi tôi áp má vào có cảm giác nhột nhột, thích thú.

Giọng nói bố tôi trầm ấm, dứt khoát nhưng vẫn tha thiết yêu thương. Vòm ngực bố rộng, đủ để che chở và ủ ấm cho ba mẹ con tôi. Tôi vẫn thường gọi bố là lực sĩ vì bắp tay bắp chân của bố tôi cuộn cuộn. Nhờ sự khỏe mạnh và cứng cỏi của bố tôi mới hiểu vì sao bố là trụ cột, là chỗ dựa cho ba mẹ con tôi. Hàng ngày bố tôi dậy sớm nhất nhà. Vào những ngày đông giá rét bố vẫn không bỏ thói quen tập thể dục mỗi sáng. Bố giúp mẹ lo bữa sáng cho anh em chúng tôi rồi đưa chúng tôi tới trường, sau đó bố mới đến cơ quan làm việc.

Tôi biết ở cơ quan bố làm việc rất vất vả. Là thợ giỏi nên không những chỉ làm việc của mình mà bố còn luôn giúp đỡ đồng nghiệp nên ai cũng quý mến. Tính bố hiền, ít nói. Bố tôi luôn dạy tôi phải sống trung thực, thật thà.

Khi về nhà bố gánh vác tất cả mọi việc nặng nhọc. Nhờ bàn tay khéo léo của bố nên mọi đồ vật trong nhà tôi đều đẹp. buổi tối bố dành thời gian để dạy tôi học bài. Tuy không phải thầy giáo nhưng bố giảng bài thật ân cần, dễ hiểu. Tôi thích nhất được

sà vào lòng bố để được ủ ấm, ngửi mùi thơm nồng và nghe kể chuyện về tuổi thơ của bố. Những hôm bố đi công tác hay về quê thăm ông bà nội, ba mẹ con tôi đều thấy căn nhà trở nên trống vắng à nhớ bố đến cồn cào.

“Cả thế giới ở trong túi bố, trái tim con ấp ủ một điều. Yêu bố hơn những gì con có, thật tuyệt vời là bố của con”. Tôi yêu bố nhiều hơn tất cả những gì tôi có thể nói được. Nếu tôi có một điều ước, tôi mong ước bố của tôi mãi mạnh khỏe và luôn ở bên tôi.

Tả người bố của em - Mẫu 6

Trong cuộc sống hàng ngày, có biết bao nhiêu người đáng để chúng ta thương yêu và dành nhiều tình cảm. Nhưng đã bao giờ bạn nghĩ rằng, người thân yêu nhất của bạn là ai chưa? Với mọi người câu trả lời ấy có thể là ông bà, là mẹ, là anh chị hoặc cũng có thể là bạn bè chẳng hạn. Còn riêng tôi, hình ảnh người bố sẽ mãi mãi là ngọn lửa thiêng liêng, sưởi ấm tâm hồn tôi mãi tận sau này.

Bố tôi không may mắn như những người đàn ông khác. Trong suốt cuộc đời bố có lẽ không bao giờ được sống trong sự sung sướng, vui vẻ. Bốn mươi tuổi khi chưa đi được nửa chặng đời người, bố đã phải sống chung với bao nhiêu bệnh tật: Đầu tiên đó chỉ là những cơn đau dạ dày, rồi tiếp đến lại xuất hiện thêm nhiều biến chứng. Trước đây, khi còn khỏe mạnh, bao giờ bố cũng rất phong độ.

Thế nhưng bây giờ, vẻ đẹp ấy dường như đã dần đổi thay. Thay vì những cánh tay cuồn cuộn bắp, giờ đây chỉ còn là một dáng người gầy gầy, teo teo. Đôi mắt sâu dưới hàng lông mày rậm, hai gò má cao cao lại dần nổi lên trên khuôn mặt sạm đen vì sương gió. Tuy vậy, bệnh tật không thể làm mất đi tính cách bên trong của bố, bố luôn là một người đầy nghị lực, giàu tự tin và hết lòng thương yêu gia đình. Gia đình tôi không khá giả, mọi chi tiêu trong gia đình đều phụ thuộc vào đồng tiền bố mẹ kiếm được hàng ngày.

Dù bệnh tật, ốm đau nhưng bố chưa bao giờ chịu đầu hàng số mệnh. Bố cố gắng vượt lên những cơn đau quằn quại để làm yên lòng mọi người trong gia đình, cố gắng kiếm tiền bằng sức lao động của mình từ nghề xe lai.

Hàng ngày, bố phải đi làm từ khi sáng sớm cho tới lúc mặt trời đã ngả bóng từ lâu. Mái tóc bố đã dần bạc đi trong sương sớm. Công việc ấy rất dễ dàng với những người bình thường nhưng với bố nó rất khó khăn và gian khổ. Bây giờ có những lúc phải chờ khách đi đường xa, đường sóc thì những cơn đau dạ dày của bố lại tái phát.

Và cả những ngày thời tiết thay đổi, có những trưa hè nắng to nhiệt độ tới 38 - 39 độ C, hay những ngày mưa ngâu rả rích cả tháng bảy, tháng tám, rồi cả những tối mùa đông lạnh giá, bố vẫn cố gắng đứng dưới những bóng cây kia mong khách qua đường. Tôi luôn tự hào và hãnh diện với mọi người khi có được một người bố giàu đức hy sinh, chịu thương, chịu khó như vậy.

Nhưng có phải đâu như vậy là xong. Mỗi ngày bố đứng như vậy thì khi trở về những cơn đau quặn quại lại hành hạ bố. Nhìn khuôn mặt bố nhăn nhó lại, những cơn đau vật vã mà bố phải chịu đựng, tôi chỉ biết òa lên mà khóc. Nhìn thấy bố như vậy, lòng tôi như quặn đau hơn gấp trăm ngàn lần. Tôi luôn thầm nhủ: “Bố ơi, giá như con có thể mang những cơn đau đó vào mình thay cho bố, giá như con có thể giúp bố kiếm tiền thì hay biết mấy? Nếu làm được gì cho bố vào lúc này để bố được vui hơn, con sẽ làm tất cả, bố hãy nói cho con được không?”. Những lúc ấy, tôi chỉ biết ôm bố, xoa đầu cho bố, tôi chỉ muốn với bố đừng đi làm nữa, tôi có thể nghỉ học, như vậy sẽ tiết kiệm được chi tiêu cho gia đình, tôi có thể kiếm được tiền và chữa bệnh cho bố. Nhưng nếu nhắc đến điều đó chắc chắn là bố sẽ buồn và thất vọng ở tôi nhiều lắm.

Bố luôn nói rằng bố sẽ luôn chiến đấu. Chiến đấu cho tới những chút sức lực cuối cùng để có thể nuôi chúng tôi ăn học thành người. Bố rất quan tâm đến việc học của chúng tôi. Ngày xưa bố học rất giỏi nhưng nhà nghèo bố phải nghỉ học. Vào mỗi tối, khi còn cố gắng đi lại được, bố luôn bày dạy cho mấy chị em học bài.

Trong những bữa cơm bố thường nhắc chúng tôi cách sống, cách làm người sao cho phải đạo. Tôi phục bố lắm, bố thuộc hàng mấy nghìn câu Kiều, hàng trăm câu châm ngôn, danh ngôn nổi tiếng...

Chính vì vậy, tôi luôn cố gắng tự giác học tập. Tôi sẽ làm một bác sĩ và sẽ chữa bệnh cho bố, sẽ kiếm tiền để phụng dưỡng bố và đi tiếp những bước đường dở dang trong tuổi trẻ của bố. Tôi luôn biết ơn bố rất nhiều, bố đã dành cho tôi một con đường sáng ngời, bởi đó là con đường của học vấn, chứ không phải là con đường đen tối của tiền bạc. Tôi sẽ luôn lấy những lời bố dạy để sống, lấy bố là gương sáng để noi theo.

Và tôi khâm phục không chỉ bởi bố là một người giỏi giang, là một người cao cả, đứng đắn, lòng kiên trì chịu khó mà còn bởi cách sống lạc quan, vô tư của bố. Mặc dù những thời gian rảnh rỗi của bố còn lại rất ít nhưng bố vẫn trồng và chăm sóc khu vườn trước nhà để cho nó bao giờ cũng xanh tươi. Những giỏ phong lan có bao giờ bố quên cho uống nước vào mỗi buổi sáng; những cây thiết ngọc lan có bao giờ mang trên mình một cái lá héo nào?

Những cây hoa lan, hoa nhài có bao giờ không tỏa hương thơm ngát đâu? Bởi đằng sau nó luôn có một bàn tay ấm áp chờ che, chăm sóc, không những yêu hoa mà bố còn rất thích nuôi động vật. Tuy nhà tôi bao giờ cũng có hai chú chó con và một chú mèo và có lúc bố còn mang về những chiếc lồng chim đẹp nữa.

Và hơn thế, trong suốt hơn năm năm trời chung sống với bệnh tật, tôi chưa bao giờ nghe bố nhắc đến cái chết, nhưng điều đó không đồng nghĩa với việc trốn tránh sự thật, bố luôn đối mặt với “tử thần”, bố luôn dành thời gian để có thể làm được tất cả mọi việc khi chưa quá muộn.

Nhưng cuộc đời bố bao giờ cũng đầy đau khổ, khi mà cả gia đình đã dần khá lên, khi các chị tôi đã có thể kiếm tiền, thì bố lại bỏ chị em tôi, bỏ mẹ, bỏ gia đình này để ra đi về thế giới bên kia. Bố đi về một nơi rất xa mà không bao giờ được gặp lại.

Giờ đây khi tôi vấp ngã, tôi sẽ phải tự đứng dậy và đi tiếp bằng đôi chân của mình, bởi bố đi xa, sẽ không còn ai nâng đỡ, che chở, động viên tôi nữa. Bố có biết chăng nơi đây con cô đơn buồn tủi một mình không? Tại sao nỡ bỏ con ở lại mà đi hã bố?

Nhưng con cũng cảm ơn bố, bố đã cho con thêm một bài học nữa, đó chính là trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta hãy trân trọng những gì đang có, hãy yêu thương

những người xung quanh mình hơn, và đặc biệt hãy quan tâm, chăm sóc cho bố của mình, tha thứ cho bố, khi bố nóng giận và nổi mắng mình bởi bố luôn là người yêu thương nhất của chúng ta.

Bố ra đi, đi đến một thế giới khác, ở nơi đó bố sẽ không còn bệnh tật, sẽ thoát khỏi cuộc sống thương đau này. Và bố hãy yên tâm, con sẽ luôn nhớ những lời dạy của bố, sẽ luôn thương yêu, kính trọng biết ơn bố, sẽ sống theo gương sáng mà bố đã rọi đường cho con đi.

Hình ảnh của bố sẽ luôn ấp ủ trong lòng con. Những kỷ niệm, những tình cảm bố dành cho con, con sẽ ôm ấp, trân trọng, nó như chính linh hồn của mình.

Tả người bố của em - Mẫu 7

Mẹ là người sinh ra ta và có biết bao bài ca đã từng viết về mẹ. Bố lại là người luôn mạnh mẽ trước bao biến cố trong cuộc đời, dạy ta rắn rỏi đứng lên từ vấp ngã. Bố, mẹ là những người chúng ta gọi tên hàng ngày. Hạnh phúc vẹn tròn khi có bố ở bên. Em cũng vậy!

Bố em tên là Dương Văn Ngọc, bố em năm nay bốn mươi tuổi rồi. Bố làm nghề thợ mộc, đây là nghề ông dạy bố từ nhỏ. Bố yêu nghề như yêu những con người luôn bên cạnh và đem niềm vui đến cho bố.

Bố là người có dáng người cao, vạm vỡ dáng người ấy rất phù hợp với nghề nghiệp của bố. Bố có thể lấy dụng cụ một cách dễ dàng vì cánh tay bố dài và linh hoạt. Bố cũng di chuyển rất nhanh, từ khâu lấy gỗ, kiến tạo, mọi công việc bố đều sắp xếp rất chu đáo, gọn gàng. Có lẽ vì vậy mà bàn tay bố không hề mềm mại, thô và chai sần nhưng lại vô cùng khéo léo, sản phẩm của bố độc đáo và ưng ý với mọi người. Với em, đó là bàn tay rất đặc biệt.

Bố em có khuôn mặt tròn, đôi mắt bố luôn nhìn mọi người thân thiện, có lẽ cũng do nghề nghiệp đem lại niềm vui nên đôi mắt bố không hề tỏ ra mệt mỏi mà luôn sáng lên một cách kỳ lạ. Bốn mươi tuổi nhưng mái tóc bố không còn đen, ngoài thời gian giúp em học bài, cùng mẹ làm những việc nặng nhọc, bố luôn ngồi xường gỗ để làm

việc. Những lớp bụi của gỗ bám vào tóc làm cho bố như già đi. Em nhìn rõ hơn những sợi tóc bạc khi bố xoa xoa lớp bụi bám ấy.

Khi làm việc, bố thường mặc những bộ quần áo tối màu, bố lúc nào cũng cần mẫn, tỉ mỉ trong từng sản phẩm, bố thường cài bút chì trên đôi tai rất điệu nghệ. Những vật dụng trong nhà đều do bố làm cả, bố dành riêng cho em một giá sách được sơn bóng loáng, gửi gắm niềm mong muốn em sẽ cố gắng học tập.

Bố không sở hữu chất giọng êm, ngọt ngào như của mẹ. Giọng bố ấm áp, truyền cảm, bố truyền đạt rất dễ hiểu và luôn ân cần với em. Nhất là lúc em gặp những bài toán khó hiểu, bố kiên trì giảng giải và luôn thúc đẩy em phải nỗ lực hết mình. Em thấy khâm phục bố lắm!

Bố là người sống kín đáo, tế nhị, không hề mất lòng ai. Mặc dù miệt mài với công việc nhưng bố luôn dành thời gian quan tâm tới gia đình. Em sẽ học tập ở bố đức kiên trì, bền bỉ. Với bản thân em, bố mang lại niềm tin rất lớn. Em thầm cảm ơn bố đã cho em một gia đình hạnh phúc, đủ đầy...

Tả người bố của em - Mẫu 8

Mẹ em lúc nào cũng dễ dãi nuông chiều còn ba em là người nghiêm khắc và cứng rắn, nhưng không vì đó mà tình cảm em dành cho ba ít hơn mẹ.

Nhìn ba ít ai nghĩ ba đang ở độ tuổi năm mươi vì đầu ba hầu như không có một sợi tóc bạc nào, ba nói được vậy là do hồi nhỏ uống nước trà xanh nhiều. Người ba hơi cao không mập lắm nhưng có nét khỏe khoắn mạnh mẽ nhờ siêng tập thể dục vào mỗi buổi sáng. Nghe bà nội kể hồi nhỏ ba em chơi bóng bàn và cầu lông rất giỏi. Gương mặt ba em hình chữ điền tỏ vẻ phúc hậu và cắt mái tóc ngắn khá mô đen để lộ vàng trán cao thể hiện trí thông minh. Đôi lông mày hình lá liễu và cặp mắt đen lầy luôn tỏ ra cái nhìn triu mến với mọi người. Cái miệng hay cười để lộ hàm răng trắng và đều như trái bắp.

Hàng ngày sau giờ làm ở cơ quan ba em hay thức tới khuya làm sổ sách kiểm thêm thu nhập, em biết rất rõ điều đó vì ba yêu thương gia đình mà. Ba thường nói với em

chỉ cần con học giỏi chăm ngoan thì ba vui rồi, sau khi nghe ba nói em quyết tâm học thật giỏi để ba vui. Bây giờ em đã hiểu câu công cha như núi thái sơn cao cả như thế nào.

Ba em còn có sở thích là trồng cây. Mỗi buổi sáng ba đều dậy sớm và sau khi tập thể dục ba em quay qua chăm sóc cho cây. Ba em rất thích cây xương rồng vì nó có một khát vọng sống mãnh liệt cắm vào đất nào cũng sống và ít uống nước vẫn sống.

Những lúc rảnh rỗi ba thường chờ em đi chơi, đi ăn kem. Ba thương em lắm, có gì khó hỏi ba thì ba sẽ trả lời, em cũng nhờ ba mà học giỏi toán đó. Ba đúng là người thầy thứ hai của em.

Em rất kính yêu ba nhờ có ba mà gia đình em ấm no hạnh phúc cho nên lúc nào em cũng cố gắng làm theo lời ba dặn: học giỏi chăm ngoan, siêng năng chăm chỉ, cần cù liêm chính, có ngày thành danh.

Tả người bố của em - Mẫu 9

Cha ơi bóng cả cây cao

Che chở con những lao đao cuộc đời

Cha đưa cả tấm lưng gầy

Chở che con được tới ngày hôm nay

Câu thơ trên là một trong những câu thơ tôi yêu thích. Quả đúng như vậy, cha chính là người vô cùng quan trọng trong cuộc sống của mỗi chúng ta. Tôi cũng thế, tôi cũng có một ông bố tuyệt vời. Bố tôi tên là An, tôi rất yêu quý và tự hào về bố.

Bố em năm nay đã ngoài ba mươi tuổi. Bố có dáng người cao, vạm vỡ. Khuôn mặt bố vuông nhìn rất phúc hậu. Làn da bố sạm đen vì làm việc nhiều dưới trời nắng. Em rất ấn tượng với đôi mắt bố. Đôi mắt ấy luôn hiền từ và ấm áp. Nhưng khi bố tức giận, đôi mắt ấy trở nên cương nghị vô cùng. Bố ăn mặc rất giản dị. Đôi bàn tay bố thô ráp, nhiều vết chai sạn vì công việc.

Sau giờ làm việc về, bố còn chăm bẵm cho khu vườn rau trước nhà. Bố cuốc đất, trồng cây rất giỏi. Những việc nặng sửa chữa trong nhà, một mình bố đều thực hiện được hết. Tuổi bố cũng đã cao, thi thoảng lại hay đau khớp, đau lưng nhưng bố thường nói với mẹ em rằng, dù cực khổ mấy cố gắng để chăm sóc cho các con được ăn học đến nơi đến chốn

Mặc dù chăm chỉ với công việc nhưng bố luôn dành thời gian quan tâm tới gia đình. Bố chưa bao giờ quên đốc thúc em học bà. Sinh nhật em năm nào bố cũng nhớ. Khi em bị ốm, bố cùng mẹ ngày đêm chăm sóc, nấu cháo cho em. “Công cha như núi Thái Sơn” câu ca dao ấy vẫn luôn đúng cho tới tận ngày nay. Bố luôn là người dạy em những điều hay lẽ phải. Em thầm cảm ơn bố đã dạy em lớn khôn và trưởng thành.

Em rất yêu mến bố của em. Em luôn mong ước cho bố sống thật khỏe để cha sống với em mãi mãi.

Tả người bố của em - Mẫu 10

Đối với tôi ba tôi là một thần tượng vĩ đại. Ba rất nghiêm khắc, nhưng ba có một tấm lòng yêu thương gia đình vô bờ bến. Đi đâu làm gì ba cũng nghĩ đến chị em tôi. Tôi rất trân trọng và kính yêu ba.

Ba tôi năm nay đã ba mươi bảy tuổi, ba tôi rất vất vả với gia đình, nhưng nhìn ba vẫn trẻ hơn nhiều so với tuổi. Tóc ba vẫn còn đen, hột hoằn lấm mới tìm thấy vài sợi tóc trắng. Ba tôi dáng người cao gầy, nhưng nhìn rất khỏe và nhanh nhẹn. Ba làm cán bộ ở một cơ quan nhà nước, công việc cũng vất vả nhưng ba điều tiết thời gian rất giỏi. Dù bận mãi thế nào ba cũng dành thời gian tập thể dục vào mỗi buổi sáng. Nghe bà nội em kể rằng, thuở nhỏ ba em rất thích chơi thể thao; bóng chuyền, bóng bàn, môn nào ba cũng giỏi. Gương mặt ba hao hao như hình chữ điền, trông đầy nét cương nghị.

Tan giờ làm ở cơ quan, ba đi thẳng về nhà, dọn dẹp nhà cửa đỡ đần cho mẹ, có ngày ba còn vào bếp làm món ăn cho cả nhà. Ba rất giỏi nấu nướng và nấu món nào cũng ngon. Xong việc ba em còn cuốc đất vun gốc cho mấy cây trồng xung

quanh nhà. Cho nên, tuy vườn nhà em không rộng lắm nhưng có nhiều thứ cây trái. Cây nào cây nấy thẳng lối ngay hàng, đẹp chẳng khác chi một công viên nho nhỏ.

Khi đêm đến, chị em tôi đã say trong giấc ngủ, ba vẫn loay hoay làm thêm một số công việc để tăng thu nhập cho gia đình. Ba đã không quản khó nhọc để lo cho cuộc sống của hai chị em. Ba thường nói với em rằng: dù cực khổ mấy cũng chịu được, miễn là nhìn thấy chúng em ngoan ngoãn, siêng năng học hành là ba vui rồi. Bây giờ em mới hiểu câu “Công cha như núi Thái Sơn” thật là cao cả biết dường nào.

Ba làm nhiều việc như vậy nhưng ba rất giỏi sắp xếp công việc nên ba vẫn có thời gian dắt chúng em đi dạo quanh xóm. Vừa đi, ba vừa kể chuyện hay giảng giải những điều thắc mắc chúng em thường gặp. À, mà sao cái gì ba cũng biết, biết nhiều thứ lắm. Anh Hai và em hết nhờ ba giảng cho bài văn, hướng dẫn cho bài toán. Ba đúng là ông thầy thứ hai, ở nhà.

Ba đã vất vả rất nhiều để lo cho cuộc sống của gia đình, ba đã dành tất cả tình yêu thương cho hai chị em tôi. Để đền đáp công ơn ấy, tôi sẽ chăm chỉ học tập tốt, xứng đáng với những gì ba đã hi sinh cho chúng tôi.

Tả người bố của em - Mẫu 11

Cánh cò cõng nặng qua sông

Chở luôn nước mắt cay nồng của cha

Cha là một dải ngân hà

Con là giọt nước sinh ra từ nguồn.

Bố, bố là người mà tôi luôn kính trọng và mang ơn bởi công sinh dưỡng và chăm sóc cho tôi nên người.

Năm nay, bố cũng đã bước vào tuổi ba mươi chín. Bố là một người chiến sĩ, một người bộ đội đang làm việc tại Ban Chỉ huy Quân sự . Dáng người bố cao, cân đối. Bà nội bảo lúc bố còn trẻ bố gầy lắm nhưng nhờ có bàn tay chăm sóc của mẹ em nên bố đã mập hơn hẳn. Khuôn mặt bố vuông chữ điền, trông đầy nét cương nghị,

sống mũi cao và một cái cằm nhô ra và cứng. Trên khuôn mặt bố, thứ mà tôi thấy ấn tượng nhất là đôi mắt với bộ lông mày rộng và đôi mắt sáng và đen toát lên vẻ thông minh.

Bố không giỏi về sự hiểu biết kiến thức nhưng tôi phải công nhận bố tôi là người thông minh. Bố hướng dẫn tôi những mẹo vặt nho nhỏ trong cuộc sống. Mỗi ngày, không biết tôi đã nghe bao nhiêu lần từ “nếu”? Bố nhanh nhẹn lắm. Từng cách gấp, cách giặt quần áo đến cách rửa bát, trồng cây đều phải nhanh, đúng với tác phong một người bộ đội là nhanh nhẹn mà phải gọn gàng, ngăn nắp. Cũng với công việc ở nhà, phòng bố mẹ chắc chắn là phòng gọn gàng nhất. Cái gì cũng phải theo quy củ trình tự giống như người bộ đội đang gióng hàng vậy. Nếu như ở nhà, tôi có thể đồ đạc bừa bãi là bố phải bực mình vì tính cách của tôi bừa bộn và lười nhác khác hẳn tính cách của bố.

Có lẽ, nổi bật nhất trên cơ thể bố tôi là cơ bắp cuộn cuộn và đôi bàn tay chắc khỏe. Đó là kết quả của sự rèn luyện thân thể tích cực của bố. Mỗi buổi sáng, bố dậy rất sớm để tập thể dục. Và dạo này, bố cũng hay gọi tôi dậy để đi tập thể dục cùng bố. Bài thể dục của bố thường là những bài võ đầy sự rắn chắc mà không kém phần uyển chuyển. Tôi thấy rất thích những bài tập võ bố tập, những bài tập thể hiện hết được sự bản lĩnh của đàn ông, còn một điều nữa là nó giúp tôi rèn luyện sức khỏe.

Tình yêu vô bờ bến của bố dành cho tôi chỉ bộc lộ qua nụ cười của bố. Bố là người vui tính, chắc chắn trên khuôn mặt bố không thể thiếu được nụ cười rạng rỡ trên môi. Một nụ cười thật là cao cả. Nụ cười ấy vui vẻ, chúc tôi cố gắng hơn khi tôi học tốt. Nụ cười ấy trêu đùa tôi khi tôi bị điểm kém. Nhưng sự trêu đùa ấy là một sự trêu đùa động viên tôi. Bố luôn nói: “Không có gì quý giá hơn là con trai bố học giỏi”. Những lúc tôi có lỗi. Trên khuôn mặt bố thiếu vắng nụ cười và thay vào đó là vẻ mặt giận giữ. Bố luôn phê bình những lỗi lầm của tôi, dù là chuyện to hay chuyện nhỏ. Những lúc đó tôi cảm thấy thật có lỗi nhưng những lúc ấy tôi giận bố lắm. Tại sao chỉ một chuyện nhỏ thế thôi mà bố cũng mắng mình chứ cho dù tôi cũng đã thành thật nhận lỗi. Sau đó, tôi cảm thấy thật hối hận, bố chỉ muốn tốt cho tôi thôi sao tôi lại giận bố chứ.

Bàn tay của bố, một bàn tay sao mà kì diệu thế. Một bàn tay to, chắc nịch. Từ việc ở cơ quan đến việc ở nhà đều nhờ đến đôi tay của bố. Từ khi em tới ra đời, bố tới làm việc rất nhiều. Do đó, mẹ tới đã được nương tay đi rất nhiều. Bây giờ, thay vì dậy sớm để tập thể dục mà bố dậy sớm để giặt quần áo, rửa bát và nấu bữa sáng. Những buổi chiều, thay vì đá bóng, cầu lông với tới thì bố tưới rau... Em cảm thấy thương bố quá. Và những khi rảnh rỗi, em giúp bố đỡ được công việc. Bố nấu ăn cũng chẳng kém gì mẹ tới đâu. Bố có một bàn tay đầy "hoa tay". Đúng thật là bố thật là khéo léo. Bố viết chữ rất đẹp. Bố luôn nói nét chữ là nét người, những người có tấm lòng tốt thì sẽ viết đẹp còn tấm lòng xấu chữ sẽ xấu nên bố rất hay rèn nét chữ tới. Bố rất giỏi sửa những đồ dùng. Những thứ đồ bố sửa đang hỏng thành lành, đang cũ thành mới.

Tôi yêu bố lắm nhưng chưa một lần thốt lên lời vì sự ngại ngùng và thẹn thùng. Và tới quyết định sẽ thực hiện tình yêu đó bằng hành động. Tôi sẽ cố gắng học thật giỏi để ước mơ của bố sẽ bay cao, bay xa mãi mãi.

Tả người bố của em - Mẫu 12

Người sinh ra em, chăm sóc em mỗi ngày là mẹ, còn người dạy bảo em, bảo vệ em là cha. Em thương cha của em rất nhiều giống như cha thương em và lo lắng cho em vậy.

Cha em năm nay bốn mươi lăm tuổi, cha còn rất trẻ và khỏe mạnh vì mỗi ngày cha đều tập thể dục vào buổi sáng. Có lẽ thế nên tay và chân của cha rắn chắc, những đường gân nổi lên mạnh mẽ. Em vẫn thường thử sức đôi tay ấy bằng trò kéo tay. Dù kéo bằng cả hai tay nhưng vẫn không thể nào thắng cha. Có lần em khóc vì thua nên cha đã cố tình nhường em. Em thích nhìn gương mặt của cha lúc cha cười. Gương mặt chữ điền phúc hậu với đôi lông mày rậm rạp và đôi mắt to. Cha có nụ cười rất duyên vì mỗi lần cười gương mặt cha hiện lên đồng tiền tròn sâu hút. Đôi đồng tiền này em được may mắn thừa hưởng từ cha. Mặc dù da hơi ngăm nhưng cha vẫn trông rất phong độ mỗi khi mặc cảnh phục đi làm. Tóc cha không đen mà ngả màu hơi nâu vàng, có lẽ vì công việc cha hay ra ngoài thường xuyên. Cha em là cảnh sát giao thông nên phải công tác thường xuyên. Công việc của cha khá bận

rộn, có khi cả ngày nghỉ cũng phải đi trực các tuyến đường lớn. Cha ít nói nhưng rất có trách nhiệm trong công việc. Chưa bao giờ em thấy cha nghỉ làm vì lý do cá nhân. Có lúc trời mưa tầm tã em vẫn thấy cha đứng điều khiển các dòng xe qua lại cho tuyến đường thông suốt. Lúc ấy em thương cha nhiều lắm và ngưỡng mộ cha rất nhiều. Bận rộn vậy nhưng cha vẫn dành thời gian cho gia đình. Ngoài giờ làm, cha về nhà phụ giúp mẹ làm việc nhà, chơi với các con chứ không la cà bên ngoài. Cuối tuần cha thường dẫn cả nhà đi chơi và mua sắm. Nhìn nụ cười của mẹ em hiểu rằng mẹ rất hạnh phúc khi lấy cha. Đối với hàng xóm, cha rất thân thiện, cha hay giúp mọi người xung quanh từ những chuyện nhỏ nhất. Ở xóm em có một gia đình của cụ bà neo đơn, cha chính là người vận động địa phương xây cho bà ngôi nhà nhỏ và giúp cháu của bà tìm được công việc ổn định. Dù thế nhưng cha không kể công, cha thường dạy em giúp đỡ người khác đừng nên kể ơn.

Em rất tự hào vì có người cha vừa giỏi việc nước vừa đảm việc nhà. Em luôn thầm hứa là sẽ cố gắng học tốt để lớn lên được làm một cảnh sát giao thông như cha.

Tả người bố của em - Mẫu 13

Sáng sớm tinh mơ của một ngày chủ nhật, em thức dậy sau một giấc ngủ say nồng. Nhìn ra khung cửa sổ, em thấy bố trồng cây ở mảnh đất sau nhà.

Bố đang hì hục cuốc đất. Với vóc người cao lớn, làn da ngăm ngăm nên trông thật khỏe. Bố quai những lưỡi cuốc chắc nịch xuống đất, lớp đất cứng được đào lên, cỏ dại không còn nơi nương tựa. Bố giữ cỏ rồi bỏ thành đống. Đôi tay rắn chắc của bố lại giữ vững cán cuốc, đưa lên rồi giáng xuống phụp, phụp! Chỉ một lát, khoảng vườn đã sạch cỏ, lớp đất cứng đã tơi xốp.

Bố dùng xẻng đào những cái hố nhỏ vuông vức, thẳng hàng nhau. Lưỡi xẻng phăm phăm cắm sâu vào lòng đất, mạnh mẽ kêu vang, nó đánh thức côn trùng đang còn say giấc ngủ. Bố cứ làm việc, chăm chú không ngừng. Hố được đào xong, bố bỏ phân chuồng vào các hố, rải lên một lớp đất mỏng rồi đặt cây con xuống hố sửa cho cây đứng thẳng và lấp đất lại, nện đất thật chặt vào gốc.

Trồng xong bố dùng cọc tre rào xung quanh mỗi cây, sau đó bố tưới nước cho cây. Những dòng nước mát lành chảy nhẹ nhẹ vào gốc, cây con như vui mừng đón nhận. Nhìn bố làm việc, em thầm nghĩ đến ngày cây sinh sôi, nảy nở. Em hình dung khoảng vườn nhỏ này sẽ trở thành một vườn cây xanh tươi để hẹn ngày kết trái. Em lại càng thương bố hơn.

Bố vẫn mãi miết làm việc dưới ánh nắng mai hồng, bố cần mãi tưới nước cho cây như để tiếp thêm sức sống cho cây con khi trở về với đất. Bố làm xong mọi việc, nhìn lại hàng ngày cây xanh tươi vừa trồng, đôi mắt bố ánh lên một niềm vui khó tả. Vầng trán cao của bố đã lấm tấm mồ hôi. Chiếc áo công nhân bố mặc đang thấm ướt và bắn vào đất bùn non. Có lẽ bố cũng thấm mệt nhưng bố cảm thấy rất hài lòng bởi đã làm xong một công việc có ích.

Bố làm việc vất vả để cho em được no ấm. Bố là chỗ dựa vững chắc cho cả gia đình em, bố là trụ cột vững vàng chống đỡ mọi phong ba, bão táp để bảo vệ em. Bất chợt, em khẽ cất lên tiếng hát: Bố, bố là phi thuyền - Cho con bay vào không gian. Em nguyện ra sức học tập và rèn luyện để xứng đáng là con ngoan của bố.

Tả người bố của em - Mẫu 14

Em thích ngắm nhìn mọi người trong nhà lúc đang làm việc như mẹ nấu cơm, em gái tập viết và đặc biệt thích quan sát bố khi đọc báo. Mặc dù thời đại công nghệ, báo mạng có nhiều nhưng bố vẫn giữ thói quen đọc báo viết bởi nguồn thông tin ở đó đáng tin cậy hơn và cũng dễ đọc hơn.

Bố đi làm cả ngày, chỉ có thời gian rảnh rỗi vào buổi tối nên sáng nào trước khi đi làm bố cũng mua báo để ở nhà. Tối tối, sau bữa cơm, bố thường ngồi đọc báo. Bố coi đọc báo cũng như một công việc, cần tập trung và nghiêm túc. Vì vậy, khi đọc bố rất cần yên tĩnh. Bố ngồi bên chiếc bàn cạnh cửa sổ, ở đó thoáng mát và tĩnh lặng. Mỗi tối, bố dành cả tiếng đồng hồ để xem tin tức.

Những tờ báo hay được bố em quan tâm là tờ báo Lao động, An ninh, Tuổi trẻ... và không thể thiếu tờ báo Thể thao. Trước lúc đọc báo, bố lấy từ trong ngăn bàn cái kính trắng, mắt không được tốt khiến bố cần có sự trợ giúp. Lần lượt, bố đọc từng

tờ, tờ báo nào bố cũng mở nhanh tất cả các trang xem có tin tức gì nóng hổi, rồi lại lần lượt xem kĩ từ đầu. Bố rất quan tâm đến những sự kiện nổi bật diễn ra trong ngày nên mục đó được bố rất chú ý.

Nhìn dáng bố ngồi ngay ngắn, gương mặt nghiêm túc y như khi làm việc vậy. Đôi mắt bố dõi chăm chú từng dòng, từng dòng một. Đôi lông mày rậm của bố thỉnh thoảng nín lại. Những nếp nhăn trên trán lúc co lại lúc giãn ra như suy tư, băn khoăn điều gì. Có lẽ mẫu tin nào đó khiến bố bứt rứt nên bố đưa tay lên vò vò mái tóc khiến nó rối tung. Những lúc đọc được tin gì tâm đắc, khuôn mặt bố giãn ra để chịu, một nụ cười nở khẽ trên môi.

Những mẫu chuyện cười làm cho bố thư giãn hơn, thì thoảng tự nhiên bố nói to lên "hay", khiến cả nhà bùm miệng cười. Tờ báo không thể bỏ qua của bố là tờ Thể thao. Mặc dù đã theo dõi tin trên truyền hình nhưng bố muốn xem họ bình luận, nhận xét thế nào về các trận đấu, về các cầu thủ... Vì thế, đây là giờ phút bố say sưa nhất. Bàn tay bố đặt lên bàn, mấy ngón tay gõ gõ nhẹ, cái đầu gật gù về tâm đắc lắm. Mẹ bảo em mang nước cho bố. Em bưng lên để bên cạnh nhưng bố vẫn không để ý, cứ mãi miết đọc...

Một giờ trôi qua với biết bao cảm xúc. Sau khi "giải quyết" xong các tờ báo, bố thở một hơi nhẹ nhõm. Bố gấp lại các tờ báo một cách gọn gàng rồi đặt lên cái kệ gần đó, xếp theo vị trí đã định. Bố đứng dậy, bỏ đôi kính trên mắt xuống và vắn mình mấy cái... Bố ra ngoài nói chuyện với mọi người. Nếu có tin tức gì hay bố kể lại cho cả nhà nghe, bàn tán sôi nổi. Nhiều khi không biết bố đang nói về vấn đề gì nhưng nhìn bố hào hứng thì ai nấy đều lắng nghe.

Em thích nhất là được nhìn bố ngồi đọc báo mỗi tối. Chính bố là người truyền lại cho em cảm hứng đọc sách. Bố dạy cho em văn hóa đọc và việc đọc sách quan trọng như thế nào. Việc đọc sách báo dần dần ngấm vào em, em luôn thích khám phá những điều mới lạ từ sách báo mang lại và thầm cảm ơn bố vì điều tốt đẹp đó.

Tả người bố của em - Mẫu 15

Tình cha con luôn là thứ tình cảm âm thầm, lặng lẽ nhưng mạnh mẽ và da diết. Chưa bao giờ em viết bất cứ một điều gì dành cho cha, bởi rằng có lẽ ngôn từ không đủ sức để diễn tả hết tình cảm đó. Và có lẽ em không đủ can đảm để viết ra những lời từ sâu trong trái tim dành cho cha. Đó là một người đàn ông đặc biệt trong cuộc đời em hôm nay và cả mai sau nữa.

Cha là người mang đến cho em một cuộc sống đủ đầy, hạnh phúc và nhiều yêu thương như thế này. Cha gánh trên đôi vai gầy cả một gia đình lớn, gánh hết ước mơ của những đứa con đang tuổi ăn tuổi học. Những điều cha làm cho chúng em chưa bao giờ là thừa, bởi với cha, tình yêu chưa bao giờ là đủ dành cho gia đình. Cả cuộc đời cha nhọc nhằn, vất vả, tần tảo sớm hôm vì miếng cơm manh áo của gia đình, của những đứa con thơ đang trông ngóng trông từng ngày.

Nếu như mẹ âm thầm tần tảo sớm hôm thì cha là người đàn ông đầy nghị lực, gánh vác hết mọi chuyện lớn trong gia đình. Cha như cây đại thụ chống những cơn bão nổi dậy trong gia đình. Nếu không có ý chí, nghị lực và tình yêu phi thường thì cha không thể gánh vác được trách nhiệm lớn lao như thế. Em vẫn thường bắt gặp hình ảnh người mẹ dịu hiền, đảm đang, tần tảo trong những câu thơ, áng văn của nhiều nghệ sĩ nhưng hình ảnh người cha thật hiếm hoi.

Có lẽ tình cảm dành cho mẹ rất dễ bày tỏ nhưng đối với cha thì rất khó khăn. Tuy nhiên không phải thế mà vai trò người cha trở nên giảm đi. Ngược lại vai trò và trách nhiệm ngày càng to lớn và được khẳng định mạnh mẽ hơn. Cha em là một người rất hiền lành, mọi việc trong nhà cha đều lo toan, những việc nhà cha cũng hay đỡ đần giúp mẹ. Có rất nhiều lúc mẹ cười bảo với mấy chị em rằng “Cha mấy đứa ai cũng khen giỏi giang, không ngại giúp việc nhà cho vợ”. Em rất tự hào vì có người cha tuyệt vời như vậy.

Em còn nhớ có một lần mẹ ốm, phải đi viện. Những ngày này cha vừa làm tròn vai trò người cha, vừa gánh thêm vai trò làm mẹ. Sáng sáng cha dậy nấu cơm cho con ăn, rồi đưa con đi học, rồi quét dọn, chăm sóc đàn heo vừa mới sinh. Cha lo lắng cho mẹ đến nỗi hốc hác cả gương mặt, đôi mắt cha trở nên nặng nề nhưng vẫn ánh lên niềm tin yêu trong cuộc sống.

Cha là con út trong gia đình của ông nội, các cô và bác đều đi xa. Cha gánh vác chuyện gia đình mình và gia đình lớn của ông nội. Cha vẫn đều đặn chăm sóc ông bà, thường xuyên dẫn ông bà đi khám sức khỏe định kỳ. Có nhiều lúc em thấy cha loay hoay bên bếp lò, nấu bát canh chua cho ông bà nội. Bởi đây là món mà ông bà rất thích ăn. Cha đã tự tay vào bếp làm cho ông bà mà không cho các con nấu. Một cử chỉ bình dị nhưng đã nói lên được tấm lòng hiếu thảo, đáng trân trọng mà cha dành cho ông bà.

Cha là một người giàu đức hi sinh, vẫn luôn dành cho gia đình những điều tốt đẹp nhất. Có nhiều lúc đi làm về, em nhìn thấy sự mệt nhọc trên gương mặt cha nhưng cha vẫn nở nụ cười tươi, vẫn luôn mang đến cho gia đình không khí vui tươi nhất. Chưa bao giờ cha kêu ca, than vãn mệt mỏi hay cuộc sống có quá nhiều thứ phải lo toan. Đây là điều mà em học được ở cha, một đức tính là một người đàn ông cần có được.

Cha luôn là một người đàn ông tuyệt vời và vĩ đại nhất đối với gia đình em. Là tấm gương sáng về cách làm người mà em đã học tập được rất nhiều. Em mong sao cha luôn khỏe mạnh, vui vẻ để cả nhà em luôn được hạnh phúc sum vầy như thế này.

Tả người bố của em - Mẫu 16

Mẹ là người sinh ra, chăm sóc chúng ta. Còn bố lại là người dạy chúng ta luôn mạnh mẽ trước bao biến cố trong cuộc đời, dạy ta rắn giỏi đứng lên từ vấp ngã. Bố, mẹ là những người chúng ta gọi tên hàng ngày. Hạnh phúc vẹn tròn khi có bố ở bên. Em cũng vậy!

Bố em năm nay bốn mươi tuổi rồi. Bố làm nghề thợ mộc, đây là nghề ông dạy bố từ nhỏ. Bố yêu nghề như yêu những con người luôn bên cạnh và đem niềm vui đến cho bố. Bố là người có dáng người cao, vạm vỡ dáng người ấy rất phù hợp với nghề nghiệp của bố. Bố có thể lấy dụng cụ một cách dễ dàng vì cánh tay bố dài và linh hoạt.

Bố cũng di chuyển rất nhanh, từ khâu lấy gỗ, kiến tạo, mọi công việc bố đều sắp xếp rất chu đáo, gọn gàng. Có lẽ vì vậy mà bàn tay bố không hề mềm mại, thô và chai sần nhưng lại vô cùng khéo léo, sản phẩm của bố độc đáo và ưng ý với mọi người. Với em, đó là bàn tay rất đặc biệt. Bố em có khuôn mặt tròn, đôi mắt bố luôn nhìn mọi người thân thiện, có lẽ cũng do nghề nghiệp đem lại niềm vui nên đôi mắt bố không hề tỏ ra mệt mỏi mà luôn sáng lên một cách kỳ lạ.

40 tuổi nhưng mái tóc bố không còn đen. Ngoài thời gian giúp em học bài, cùng mẹ làm những việc nặng nhọc, bố luôn ngồi ở xưởng gỗ để làm việc. Những lớp bụi của gỗ bám vào tóc làm cho bố như già đi. Em nhìn rõ hơn những sợi tóc bạc khi bố xoa xoa lớp bụi bám ấy. Khi làm việc, bố thường mặc những bộ quần áo tối màu, bố lúc nào cũng cần mẫn, tỉ mỉ trong từng sản phẩm và bố thường cài bút chì trên đôi tai rất điệu nghệ.

Những vật dụng trong nhà đều do bố làm cả, bố dành riêng cho em một giá sách được sơn bóng loáng, gửi gắm niềm mong muốn em sẽ cố gắng học tập. Bố không sở hữu chất giọng êm, ngọt ngào như của mẹ. Giọng bố ấm áp, truyền cảm, bố truyền đạt rất dễ hiểu và luôn ân cần với em. Nhất là lúc em gặp những bài toán khó hiểu, bố kiên trì giảng giải và luôn thúc đẩy em phải nỗ lực hết mình. Em thấy khâm phục bố lắm!

Bố là người sống kín đáo, tế nhị, không hề mất lòng ai. Mặc dù miệt mài với công việc nhưng bố luôn dành thời gian quan tâm tới gia đình. Em sẽ học tập ở bố đức kiên trì, bền bỉ. Với bản thân em, bố mang lại niềm tin rất lớn. Em thầm cảm ơn bố đã cho em một gia đình hạnh phúc, đủ đầy.

Tả người bố của em - Mẫu 17

Tục ngữ có câu: “Con có cha như nhà có nóc”. Câu nói đó cho thấy vị trí và vai trò quan trọng của người cha trong gia đình. Đối với em, hình ảnh của bố luôn in đậm trong tâm trí.

Bố em đã ngoài bốn mươi tuổi. Bố là một chiến sĩ công an. Điều đó khiến em rất tự hào và hãnh diện. Bố thường phải đi trực và làm nhiệm vụ. Bố có khuôn mặt chữ

điền, ánh mắt nghiêm nghị. Những hôm trời nóng, bố đi làm về, gương mặt đỏ ửng lên, mồ hôi lấm tấm trên mặt và ướt cả một mảng lưng áo. Em hiểu rằng bố phải đứng gác dưới nắng gắt nên càng thương bố hơn.

Nước da bố rám nắng, khỏe mạnh. Những buổi tối không phải đi làm, bố lại ngồi suy tư với những tài liệu của cơ quan. Lúc ấy, gương mặt bố đắm chiều suy nghĩ, đôi mắt sáng ngời, đôi chân mày rậm rạp cứ nheo lại. Mái tóc bố đã lấm tấm những sợi bạc. Em biết rằng bố phải lo công việc ở cơ quan vốn gian nan và khó khăn, đặc biệt là hết sức nguy hiểm nhưng lúc nào bố cũng cố gắng hoàn thành công việc một cách tốt nhất.

Mỗi khi đi làm, bố thường mặc quân phục và đội chiếc mũ công an trông rất oai nghiêm. Những lúc đêm khuya, có điện thoại gọi tới, vì nhiệm vụ là bố lại choàng dậy và vội vã lên đường bất kể thời tiết ra sao. Bố em không chỉ là người chiến sĩ dũng cảm ở cơ quan mà còn là người giữ bình yên cho khu phố và cũng là người trụ cột trong gia đình. Tuy bận bịu ở cơ quan nhưng bố vẫn không quên chăm lo những công việc trong gia đình và hết lòng yêu thương con cái.

Bố luôn kiểm tra, kèm cặp việc học hành của chị em em. Bố cũng rất nghiêm khắc trong việc dạy dỗ con cái. Tuy nhiên, nhiều lúc, bố lại rất vui tính và hài hước. Thỉnh thoảng, bố lại kể chuyện cười cho hai chị em nghe khiến hai đứa phá lên cười như nắc nẻ. Đối với bà con hàng xóm, có việc gì là bố luôn sẵn lòng giúp đỡ. Mọi người đều kính nể và yêu quý bố.

Em rất yêu quý bố và rất tự hào vì bố là người chiến sĩ công an vì nước quên thân, vì dân phục vụ. Bố là điểm tựa vững chắc cho gia đình em, giống như câu hát: “Ba sẽ là cánh chim, cho con bay thật xa”.

Tả người bố của em - Mẫu 18

Gia đình tôi sống theo kiểu “tam đại đồng đường” trong căn nhà gỗ, giữa vườn cây khá rộng ở cuối dãy phố chạy thẳng ra bến sông Hồng. Tôi yêu quý tất cả những người ruột thịt nhưng gần gũi, gần bó hơn cả vẫn là cha. Cha không chỉ sinh thành, nuôi dưỡng mà còn là người bạn lớn thân thiết của tôi. Không thể kể hết những kỉ

niệm của thời thơ ấu, nhưng riêng kỉ niệm về tình cha con thì mỗi lần nhớ lại, tôi đều rưng rưng xúc động.

Nhớ nhất là hồi tôi học lớp Một. Buổi khai trường đầu tiên trong đời, tôi được cha chở đi học trên chiếc xe đạp cũ kỹ đã tróc hết sơn. Ngồi đằng sau, tôi ríu rít hỏi cha đủ chuyện: “Cha ơi! Cái trống trường có to không hả cha? Lớp học có rộng bằng nhà mình không? Con có được mang theo mấy chú dế đực vào lớp không?” Đại loại rặt chuyện vớ vẩn của một chú nhóc sáu tuổi, thế nhưng cha tôi vui vẻ trả lời bằng hết.

Nhìn đám đồng ồ ào, nhộn nhịp trước cổng trường, tôi sợ, cứ ôm chặt lấy lưng cha. Cha vuốt tóc tôi, an ủi: “Thôi, xuống đi con! Con trai phải mạnh dạn lên chứ! Nhìn kia, bạn Hoàng, bạn Tuấn đang đi vào sân đấy! Hoàng ơi, Tuấn ơi! Chờ bạn Tùng với nào!”. Tôi tụt xuống xe, gật đầu chào cha rồi chạy nhanh đến chỗ gốc bàng trong sân, không quên quay đầu lại dặn: “Đến trưa, cha nhớ đón con, cha nhé!” Bất kể nắng mưa, ngày nào cha con tôi cũng bên nhau như vậy.

Chuyện vui buồn ở lớp, tôi đều kể cha nghe. Cha mua cho tôi mấy quyển vở tập viết. Buổi tối, cha tranh thủ rèn chữ cho tôi. Cha cầm tay tôi, hướng dẫn từng nét cong, nét thẳng. Cha đọc cho tôi nghe những bài thơ ngộ nghĩnh viết cho thiếu nhi, dạy tôi học thuộc lòng và tập chép. Thú vị hơn nữa là cha dạy tôi hát và tôi cũng hát lại cho cha nghe những bài hát học được ở trường. Giọng trầm của cha chẳng thể nào hòa với cái giọng lanh lảnh non nớt của tôi, thế nhưng vui lắm, cả nhà cười nghiêng ngả.

Cha tôi mê bóng đá và đã truyền tình yêu ấy sang tôi. Cái sân gạch trước nhà trở thành sân bóng lý tưởng của cha con tôi. Sáng cầu lông, chiều bóng đá, trước và sau giờ cha đi làm, tôi đi học. Cổ động viên là ông bà nội và chú chó Bốp cùng cô mèo Tina nhõng nhẽo. Nhiều lần tôi sút thủng lưới “đối phương”, thích ơi là thích!

Rất nhẹ nhàng, tự nhiên, cha đã rèn cho tôi nếp sống tự giác, kỷ luật và sức khỏe dẻo dai. Cha thường bảo việc gì mình làm được thì nên làm, tránh phiền người khác. Là con trai càng không nên ngại khó, ỷ lại. Tôi biết cha rất thương con nhưng

cũng vô cùng nghiêm khắc. Tôi có lỗi, dù là nhỏ, cha đều nhắc nhở kịp thời. Một lần, tôi hỏi cha ghét gì nhất, cha đáp: “Cha ghét nhất thói đồ ky, dối trá và ích kỉ. Con phải biết quan tâm tới người khác thì người khác mới quan tâm đến con”. Càng lớn, tôi càng thấm thía lời cha dạy. Cha là trụ cột của gia đình tôi cả về vật chất lẫn tinh thần. Cha là gương sáng mẫu mực của các con. Chúng tôi luôn yêu quý và tự hào về người cha đáng kính.

Tả người bố của em - Mẫu 19

Đối với em, bố là một người vô cùng quan trọng. Bố em là Nguyễn Kế Hiếu, bốn mươi hai tuổi.

Dáng người của bố khá thấp, hơi đầy đặn với cái bụng to, khác bố nhà người ta bụng thon sáu múi. Bố nhà người ta đầu bóng vì vuốt keo, bố em đây đầu bóng vì lâu ngày chưa gội. Bố nhà người ta trán cao, hiểu biết rộng dài, bố em đây trán dô, siêu "lầy".

Bố nhà người ta mắt ánh lên sự nghiêm nghị, bố em đây mỗi khi làm sai là mắt láo liên như quạ vào chuồng lợn. Bố nhà người ta môi bặm lại nghiêm túc, bố em miệng chỉ có cười suốt ngày.

Bố nhà người ta tài giỏi, độc lập, vợ con nề phục, bố em đây bị vợ mắng suốt ngày để rồi tối đến rủ em lên giường ngủ sớm, nhưng thực ra là để hai bố con trùm chăn nói xấu mẹ. Bố nhà người ta được cấp dưới ngưỡng mộ, bố em đây làm tài xế xe ôm cho các cô, các bác. Bố em còn thua xa bố nhà người ta.

Nhưng bố em sẵn sàng ký vào bản tự kiểm điểm của em mà không mách mẹ; sẵn sàng che giấu khuyết điểm của em; sẵn sàng nghe cuộc gọi phê bình của cô; sẵn sàng thức đến ba, bốn giờ sáng đợi em làm xong bài và đi ngủ; sẵn sàng ngồi bên cùng em "cày" Toán khó mấy tiếng đồng hồ; sẵn sàng thức dậy sớm mỗi sáng để gọi em dậy, mặc dù bố còn thèm ngủ hơn em; sẵn sàng nhường em miếng trứng cá ngon lành mà bố rất thích; sẵn sàng cho em mượn iPad vào cuối tuần với lý do là "cho nó giải trí thêm chút"; sẵn sàng đánh xe đến lớp đón em, cho dù phải bỏ một

buổi họp quan trọng; sẵn sàng đấu hài với em, tán chuyện linh tinh cùng em để "giúp nó giảm stress"...

Bố em rất khéo năn nỉ mẹ đừng đánh em, hoặc nhận tội thay để em không bị mẹ mắng. Đối với em, một người bố như thế là tất cả rồi. Bố chả bao giờ khiến em buồn hay khóc. Bố luôn là anh hùng giải cứu em khỏi những trận lòi đình của mẹ, giúp em yêu Toán như xưa, giúp em đi học đúng giờ...

Từ tận đáy lòng, tôi muốn nói với bố lời yêu thương chân thành. Hy vọng rằng bố sẽ luôn khỏe mạnh để có thể bên mẹ con em mãi mãi.

Tả người bố của em - Mẫu 20

Chắc hẳn, ai cũng vô cùng quý trọng người ba của mình. Em cũng rất tự hào khi có một người ba thương yêu em hết mực. Ba em năm nay gần bốn mươi tuổi nhưng còn rất trẻ trung. Dáng người ba cao dong dong. Gương mặt của ba vuông chữ điền góc cạnh. Đôi mắt đen láy của ba lúc nào cũng ánh lên vẻ nghiêm nghị.

Em hiểu sự nghiêm nghị của ba cũng là mong em nên người. Dù bận rộn công việc, ba vẫn luôn cố gắng quan tâm, chăm sóc gia đình. Tối tối, ba thường kể cho em nghe những câu chuyện lịch sử thú vị hay những câu chuyện hài dí dỏm. Những ngày cuối tuần, ba đưa đi xem phim hoạt hình, đi chơi trượt patin hay đi mua những đồ chơi xếp hình lego. Ba đúng là một người ba tuyệt vời của em.

Tả người bố của em - Mẫu 21

Đi khắp thế gian không ai tốt bằng mẹ,

Gánh nặng cuộc đời không ai khổ bằng cha.

Hai câu thơ đã khắc sâu vào tâm trí em để nhắc nhở về công ơn của bố mẹ. Nếu mẹ như vàng trắng dịu hiền, ru em vào những giấc ngủ đêm khuya thì bố là ánh mặt trời ấm áp, dạy em luôn phải mạnh mẽ và trưởng thành trong cuộc sống. Bố là người thầy tuyệt vời nhất trong em.

Bố em năm nay đã bốn mươi hai tuổi. Dáng người cao, nhưng khá đầy đặn. Làn da của bố rám nắng bởi hàng ngày phải làm việc nhiều dưới ánh nắng mặt trời. Mọi người thường nói em rất giống bố ở khuôn mặt nhỏ nhắn, vầng trán cao, đôi mắt đen láy và hiền từ. Giọng nói của bố trầm và nụ cười ấm áp khiến em luôn cảm thấy hạnh phúc khi được gần bên bố. Đôi bàn tay của bố thô ráp, em biết đó là những dấu vết của thời gian, của bao vất vả bố đã hi sinh để lo lắng cho chúng em một cuộc sống đủ đầy hơn.

Bố em làm nghề lái xe, công việc của bố là chuyển những chuyến hàng đi đến khắp mọi miền tổ quốc. Vì vậy, bố thường xuyên phải xa nhà. Mỗi khi có ngày nghỉ, bố lại dành thời gian ở bên gia đình. Bố luôn lo lắng và rất thương hai mẹ con em. Bố luôn dặn em phải chăm chỉ học hành, không được làm mẹ buồn và lo lắng. Mỗi lần đi xa về, bố đều tặng em những món quà nhỏ từ những miền đất nơi bố đã từng đi qua. Em rất thích thú khi được nghe bố kể về quê hương đất nước Việt Nam vô cùng tươi đẹp và rộng lớn. Đó là động lực thôi thúc em cố gắng học tập thật tốt để tương lai có thể đặt chân đến mọi miền tổ quốc.

Không chỉ vậy, bố cũng dạy em rất nhiều điều hay lẽ phải trong cuộc sống. Bố của em giống như người thầy với những lời khuyên bổ ích, người cho em động lực và niềm tin để vượt qua mọi giây phút buồn vui.

Với em, gia đình là vô cùng quan trọng. Em cũng cảm thấy vô cùng hạnh phúc khi được làm con của bố mẹ. Tận đáy lòng mình, em hy vọng bố mẹ sẽ luôn vui vẻ và khỏe mạnh.

Tả người bố của em - Mẫu 22

Trong gia đình của mình, người mà em yêu thương và kính trọng nhất chính là bố của em.

Bố em năm nay đã bốn mươi lăm tuổi. Dáng người cao nhưng hơi gầy. Những dấu vết của thời gian đã in hằn trên khuôn mặt của bố. Khuôn mặt vuông chữ điền, mái tóc cắt ngắn đã điểm vài sợi bạc. Làn da ngăm đen vì những tháng ngày vất vả làm việc. Đôi mắt của bố sáng như những vì sao trên bầu trời đêm vậy. Đôi mắt ấy lúc

nào cũng nhìn em với cái nhìn trìu mến, yêu thương. Nhưng em thích nhất là đôi bàn tay to lớn, chai sần nhưng tràn đầy ấm áp. Đôi bàn tay đã dắt bé em khi còn thơ bé. Đôi bàn tay đã dắt em đến trường trong ngày đầu đi học.

Bố đang là bác sĩ của một bệnh viện trong thành phố. Công việc hàng ngày của bố rất bận rộn. Nhưng mỗi khi có thời gian rảnh ở nhà, bố đều đưa em và anh trai đi chơi, dạy chúng em học bài hoặc giúp mẹ những công việc trong nhà. Bố em còn biết nấu ăn nữa, em thích nhất là món sườn xào chua ngọt do bố nấu. Tuy bố rất yêu thương chúng em, nhưng nếu như em hoặc anh trai mắc lỗi, bố đều nghiêm khắc phê bình. Nhưng đó đều là những lời nói ân cần, nhẹ nhàng khuyên bảo. Từ đó, chúng em đều tự nhận ra sai lầm để sửa chữa.

Đối với em, bố vô cùng tuyệt vời. Em rất yêu thương và hy vọng sẽ luôn khỏe mạnh để luôn bên cạnh mẹ và chúng em.

Tả người bố của em - Mẫu 23

Gia đình là nơi vô cùng quan trọng với mỗi con người. Trong gia đình, bố là người yêu thương em nhất.

Bố em năm nay đã bốn mươi tư tuổi. Bố là công nhân của một nhà máy trong thành phố. Bố có thân hình cao lớn. Chiều cao của bố khoảng một mét bảy mươi lăm. Dáng người khá gầy, nhưng bố rất khỏe. Mọi công việc nặng nhọc trong nhà, bố đều làm giúp hai mẹ con. Bố có khuôn mặt trái xoan, làn da ngăm đen. Mái tóc đã điểm vài sợi tóc bạc. Vàng trán cao, đầy nét cương nghị. Đôi bàn tay to với nhiều vết chai sần do công việc vất vả hàng ngày.

Đối với em, bố là một người cha khá nghiêm khắc. Bố thường dạy em phải biết tự lập trong những công việc cá nhân. Mỗi khi em phạm phải sai lầm, bố lại nghiêm túc nhắc nhở để em sửa chữa. Nhưng bố cũng vô cùng tâm lý nữa. Vào những dịp đặc biệt, bố thường mua quà tặng cho hai mẹ con em, hoặc tự tay xuống bếp nấu những món ăn mà em và mẹ thích. Thật sự, bố là một đầu bếp vô cùng tài năng.

Đối với em, bố xứng đáng là “một trụ cột” vững chắc của gia đình. Mọi khó khăn trong cuộc sống của em, bố đều sẽ ở bên động viên, chia sẻ. Từ tận đáy lòng, em muốn nói lời cảm ơn và yêu thương bố rất nhiều.

Tả người bố của em - Mẫu 24

Gia đình em gồm bốn người: mẹ em, bố em, chị gái và em. Mẹ là một người phụ nữ hiền dịu và thương yêu con cái. Còn bố thì lại khá nghiêm khắc đối với hai chị em. Thế nhưng em vẫn kính yêu bố vô cùng.

Khi nhìn bố, ít ai nghĩ rằng bố đang ở vào độ tuổi bốn mươi sáu. Bởi mái tóc vẫn còn đen, chỉ điểm đôi chỗ vài sợi tóc trắng. Bố cao khoảng một mét bảy, dáng người khá cân đối, nên trông rất khỏe khoắn. Sở dĩ được như vậy là do bố em năng tập thể dục vào mỗi buổi sáng. Bố thường kể rằng hồi nhỏ bố rất thích chơi thể thao: với các môn như bóng chuyền, bóng bàn, bóng đá... môn nào bố cũng giỏi. Gương mặt bố hao hao hình chữ điền, trông đầy cương nghị.

Hàng ngày, sau giờ làm việc ở cơ quan về, bố em còn thích chăm sóc cây cối. Nhờ có sự chăm sóc tận tình của bố, mà cây cối trong vườn đều xanh tốt. Bố còn rất hay thức tới khuya để làm thêm một số công việc tăng thu nhập cho gia đình. Em hiểu bố phải vất vả vì chúng em lắm. Nhưng bố chẳng quản khó khăn để cả gia đình có một cuộc sống tốt hơn. Bố thường nói với mẹ em rằng, dù cực khổ mấy cũng chịu được, miễn là nhìn thấy chúng em ngoan ngoãn, siêng năng học hành là ba đã vui rồi. Bây giờ em đã hiểu được câu nói: “Công cha như núi Thái Sơn” có ý nghĩa như thế nào.

Những lúc rảnh rỗi, bố em thường đưa chúng em đi chạy bộ. Vừa đi, bố vừa kể chuyện hay giảng giải những điều thắc mắc của chúng em trong học tập, cuộc sống. Nhờ có những lời khuyên của bố mà hai chị em đã có thêm nhiều bài học hơn.

Em rất yêu quý bố của em. Em cũng rất tự hào khi mình có một người bố như vậy. Cho nên, lúc nào, em cũng cố gắng học thật giỏi để bố em được vui lòng.